DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 7. JUNI 1972

Georg Brandau
mod Rådet for De europæiske Fællesskaber

Sag 46/71

Processprog: Fransk

Angående:

Annullation af det stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning af 26. marts 1971 om familieydelser, subsidiært annullation af det udtrykkelige afslag af 16. juli 1971 på denne ansøgning.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes med hensyn til både den principale og den subsidiære påstand.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Der kan ikke gives Brandau medhold i påstanden om annullation af det stiltiende afslag på hans ansøgning af 26. marts 1971, ej heller i påstanden om, at Domstolen statuerer, dels at han opfylder betingelserne i henhold til artikel 2, stk. 4 i tjenestemandsvedtægtens bilag VII, dels at Rådet er forpligtet til at sidestille hans mor med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt. I øvrigt kan sagen ikke påkendes i realiteten.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — vederlag — familieydelser — ligestilling af en person med et barn over for hvem der består forsørgerpligt — afslag — særlig begrundelse ikke påkrævet*
   (Vedtægten for EF's tjenestemænd, bilag VII, art. 2, stk. 4)

2. *Tjenestemænd — vederlag — familieydelser — ligestilling af en person med et barn over for hvem der består forsørgerpligt — administrationens skønsbeføjelse — grundlag*
   (Vedtægten for EF's tjenestemænd, bilag VII, art. 2 stk. 4)

3. Tjenestemænd — vederlag — familieydelser — ligestilling af en person med et barn over for hvem der består forsørgerpligt — objektive kriterier fastsat af institutionerne — administrationens skønsbeføjelse — udøvelse — forenelighed med ligebehandlingen af tjenestemændene

(Vedtægten for EF's tjenestemænd. bilag VII, art. 2, stk. 4)

1. Arikel 2, stk. 4 i Vedtægtens bilag VII kræver kun særlig begrundelse for en beslutning om at imødekomme en ansøgning om en persons ligestilling med et barn, over for hvem der består forsørgerpligt. Gives der afslag, er administrationen følgelig ikke forpligtet til at begrunde sin afgørelse.

2. Ordvalget i artikel 2, stk. 4 i bilag VII viser klart, at Vedtægtens forfattere har ønsket at overlade administrationen en vis frihed til ud fra billighed at bedømme de fakta og omstændigheder, som in concreto gøres gældende til støtte for en ansøgning om ligestilling.

3. Selv om hver enkelt institution i Fællesskabet med henblik på gennemførelsen af artikel 2, stk. 4 i Vedtægtens bilag VII forudgående og generelt kan fastsætte de objektive kriterier, som den ønsker at lægge til grund, må en sådan fremgangsmåde ikke hindre administrationens udøvelse i det enkelte tilfælde af den skønsbeføjelse, som er tillagt den i selve Vedtægten.

Den nævnte skønsbeføjelse, der er nødvendig for at tage hensyn til de talrige og uforudsete omstændigheder, som karakteriserer de enkelte tilfælde, er ikke uforenelig med det almindelige princip om ligebehandling af tjenestemændene.